

at Præsterne ikke længere bliver Stats-
tjenestemænd, at de bliver løst fra dette
Forhold og kun bliver afhængige af deres
Menigheder, ansættes af disse og afskediges
af dem og kun staar til Ansvar for dem,
kort sagt bliver frit stillet, saa frit som
muligt, saaledes at de kun bliver vedkom-
mende Menigheders Tjenestemænd. Men det
forudsætter jo, at Kirken giver fuldkommen
Afkald paa Støtte fra Statens Side, baade
paa pekuniær og anden Støtte og bliver løst
fra Staten. Det skal man til enhver Tid finde
Socialdemokratiet villigt til at overveje, og
vi vil gerne gaa ind i en saadan Overvejelse
saa hurtigt som muligt, for at den store, ind-
gribende Forandring kan foregaa under saa
rolige og fredelige Forhold som muligt og
ikke ved Debatter af den Art, som f. Eks.
for Øjeblikket føres her i Rigsdagen om
Lønninger for de Statstjenestemænd, som
hedder Præsterne. Jeg tror, det vilde være
til Gavn og Glæde for begge Parter.

I denne Forbindelse kom den højt-
ærede Kirkeminister ind paa, at de Midler,
som Præsterne lønnes af, ikke er Stats-
midler. Ja, det er jo et stort Stridsspørgs-
maal, som jeg ikke finder Anledning til at
komme ind paa ved denne Lejlighed. At
de Midler, der lignes paa Medlemmerne af
Folkekirken, ikke kommer fra Statskassen,
kan man naturligvis nok sige. Men de paa-
lignes jo dog ifølge Love og Regler, som er
fastsat af Statsmagten, saa der er dog ogsaa
nogen Forbindelse dér. Vi ønsker
ogsaa dette ændret, saaledes at de Midler,
der skal bruges til Menighedslivet her-
hjemme, tages efter Regler, som Menig-
hederne selv bestemmer. Man kan faa al
den Frihed paa det Omraade, som man
ønsker, og jeg er vis paa, meget mere Fri-
hed, end den højtærede Kirkeminister
f. Eks. ønsker. Den højtærede Kirkemi-
nister vil have Statens Medvirken til Fast-
sættelsen af Lønninger og til Forhøjelse af
Lønninger. Det er jo Statens Magt, han
her paakalder, i samme Øjeblik som han
bestrider, at Præsterne er Statstjeneste-
mænd.

Den højtærede Kirkeminister fremsatte
en Udtalelse, som forbavsede mig i høj
Grad, nemlig den, at man kan jo ogsaa
unddrage sig de forhøjede Kirkeskatter,
som absolut vil blive Følgen, hvis disse to
Forslag vedtages, ved at melde sig ud af
Folkekirken. Jeg troede ikke, at den højt-
ærede Kirkeminister vilde give denne An-
visning. Hvis jeg ikke tager meget fejl,
har man fra en Side, der staar den højt-
ærede Minister nær, i Folketingets Udvalg
beklaget sig over, at der er Byraad, Kom-

munalbestyrelser — hvad der for øvrigt
vistnok ikke er, men man har anført, at der
i alt Fald er een Kommunalbestyrelse —,
som paa Skattosedlerne oplyser, at man be-
høver ikke at betale Kirkeskat, hvis man
udmelder sig af Folkekirken. Jeg synes
ikke, man kan beklage sig over, hvis en
Kommunalbestyrelse giver denne Anvis-
ning paa sine Skattosedler, naar den højt-
ærede Kirkeminister her i Tinget giver den
samme Anvisning. Og jeg formoder, at naar
den højtærede Kirkeminister fremsætter
en saadan Anvisning, er det hans Mening,
at den skal blive bragt ud til saa mange
som muligt — ellers vilde det jo ikke have
nogen Hensigt at fremsætte den. Jeg skal
ogsaa drage Omsorg for, da jeg ikke for-
veksler Folkekirke og Kristendom med
hinanden, at det, som er den højtærede
Kirkeministers Ønske, bliver efterkommet.

Saa var den højtærede Kirkeminister
inde paa min Forespørgsel, om der vilde
ske Nedsættelse i de Beløb, som oppebæres
af Præsterne for Kørsler, Opvarmning af
Konfirmandstuer m. m., og jeg takker for
de Ord, den højtærede Kirkeminister frem-
satte om denne Sag. Disse Ord er ikke til
at tage fejl af; man ved, hvad der vil ske.
Den højtærede Kirkeminister udtalte, at
Kørselsudgifterne bliver *muligvis reduceret*,
det kommer an paa Forholdene i det en-
kelte Tilfælde. Kirkeministeren vil altsaa
formodentlig personlig undersøge de 1 100
eller 1 200 Tilfælde, som der er Tale om,
og saa vil der blive truffet Afgørelse i Hen-
hold til denne Undersøgelse. Kørsels-
udgifter og Udgifter til Opvarmning af Kon-
firmandstuer med mere blev fastsat første
Gang i 1923 efter en meget indgaaende
Undersøgelse fra Kirkeministeriets Side.
Men jeg indrømmer, at Kirkeministeriet
naturligvis ikke er den Myndighed, som
bedst er i Stand til at fastsætte, hvad de
virkelige Udgifter er. Efter min Mening
maatte det være den stedlige Myndighed,
Menighedsraadet; men saaledes som Loven
er, er det Kirkeministeren, der fastsætter
dem. Hvis man rigtig vil vurdere denne
Udtalelse af Kirkeministeren: Kørsels-
udgifterne vil muligvis blive reduceret,
maa man huske paa, hvem det er, der frem-
sætter den. Det er den højtærede Kirke-
minister, som tidligere har været et ind-
flydelsesrigt Medlem af Præsteforeningens
Bestyrelse, og som baade som Præst og
særlig som Medlem af Præsteforeningens
Bestyrelse maa have nøje Kendskab til,
hvorledes disse Godtgørelser er fastsat.
Jeg tror ikke, at den højtærede Kirkemi-
nister vil paastaa, at de som Helhed er knapt